

Ženy ve službě: 147. Baptistické ženy ve službě po celém světě

Ženy ve službě

Baptistické ženy ve službě po celém světě

Mou první akcí Světové baptistické aliance byla konference mládeže BWA v Portlandu ve státě Ore v roce 1974. Byla jsem mladá, nadšená, sebevědomá vedoucí mládeže z Německa, kde se ženy rovnocenně podílely na vedení různých církevních služeb. Setkání s tolika mladými lidmi z jiných kontinentů a kultur mi otevřelo oči.

Jedna z dívek v naší malé rodinné skupině se nikdy neúčastnila diskusí. Neodpovídala na žádné

otázky, které jí byly adresovány. Jako vedoucí skupiny jsem si zoufala.

Můj vedoucí mi poradil, abych na dívku nenaléhala. Vysvětlil mi to: „Je příslušnicí domorodého kmene, kde ženy nesmějí mluvit na veřejnosti.“

Byla jsem v šoku. Nikdy jsem o ničem takovém neslyšela.

To je dobrý příklad naší reality jako globální baptistické rodiny s mnoha různými kulturami, systémy víry a sociálními strukturami. S tolika lidmi v pohybu po celém světě – včetně migrujících dělníků, uprchlíků a světoběžníků – jsou i naše místní sbory stále rozmanitější.

Když ženy vedou z nutnosti

V tomto kontextu je rozmanitá i role žen ve službě. Život v církvi organizujeme různými způsoby, často značně ovlivněnými naším kulturním kontextem.

V některých oblastech jsou ženy ve službě a ženy ve vedoucích funkcích považovány za normální jev, zatímco v jiných oblastech je to něco neslýchaného a nemyslitelného.

Někde ženy přebírají vedoucí funkce z nutnosti. V těchto místech muži prostě nejsou k dispozici; z různých důvodů v církvi chybí.

Ve většině baptistických sborů po celém světě tvoří ženy většinu. Na mnoha místech globálního Jihu muži odjíždějí za prací a domů se vrací jen na několik týdnů v roce. Nebo jsou muži ve válce a nechávají ženy a děti doma.

Obrovské proudy uprchlíků často tvoří pouze ženy a děti. Když se někde usadí a začnou se shromažďovat jako církev, nejsou k dispozici žádní muži. Bez žen, které by se ujaly vedení církevní služby, by mnoho sborů neexistovalo.

Někdo může namítnout, že se jedná o nouzové situace a že v normálním životě by ženy neměly mít významnou roli ve službě. Mezi našimi sbory po celém světě skutečně existují protichůdné názory. Jak tedy můžeme i nadále udržovat pouto lásky a společně se podílet na Božím poslání?

Různé názory, jedno poslání

Všude ve světě se ženy staví k této otázce velmi pragmaticky. Jsou to ony, kdo přežily, a jsou to především ony, kdo jsou zodpovědné za přežití svých dětí. Naučily se přizpůsobit nepříznivým okolnostem.

Zatímco investují své Bohem dané dary a talenty do služby církve, úžasným způsobem ovlivňují a utvářejí růst místního sboru i nadřazených církevních sítí a služeb.

Jen si vzpomeňte na všechny učitele nedělní školy, kteří týden co týden vysvětlují Boží slovo dětem ve sboru a v okolí, včetně dětí z ulice. Většina těchto učitelů jsou ženy. Nesou jednu z největších odpovědností ve službě sboru.

Na mnoha místech jsou většinou kazateli místních sborů muži. Obvykle jsou ženatí. Velmi často nese manželka kazatele stejnou odpovědnost za blaho sboru, i když není uznávána jako vedoucí ve svém postavení. Takové ženy mají často samy povolání ke službě a své povolání vykonávají tím, že se podílejí na službě svého manžela a ovlivňují ji.

V některých afrických zemích jsem se setkala s ženami, které samostatně evangelizovaly celé vesnice a zakládaly a vedly sbory. Vedly je v každém ohledu, protože následovaly Ježíšovo povolání.

V Asii a Latinské Americe se lékařky a misionářky – mezi nimi mnohé baptistky – vydaly do nepřístupných oblastí, aby přinesly evangelium trpícím a ztraceným lidem.

Já sama jsem byla generální tajemnicí – výkonnou vedoucí naší baptistické denominace v Německu.

Některé sbory nesouhlasily s tím, aby žena zastávala tak vysokou vedoucí pozici. Několik sborů odmítlo mně nebo jiné ženě nabídnout místo na kazatelně. Respektovala jsem to a neměla jsem problém poslat místo sebe některého z mých mužských kolegů, pokud to bylo potřeba.

Když jsem působila jako misionářka v Africe, na některých místech ženy nebyly ordinovány. Nebyla jsem však vnímána jako hrozba, ale jako pomocník domorodého vedení, a ochotně jsem se podřídila autoritě svých hostitelů.

Hlavní zásady

Domnívám se, že ve způsobu, jakým církev Ježíše Krista žije zdravý a plodný život, existuje několik zásad, které nám pomáhají řešit otázku rovného postavení žen a mužů ve službě.

Nejdůležitější z nich je potřeba podříditi se autoritě Ježíše Krista. To se snadněji řekne, než udělá, protože se zdá, že spíše soupeříme o moc, než abychom ji dobrovolně předali. Pokora je pro vedení ve službě zásadním způsobem života.

Stejně zásadní je autenticita, soulad mezi mluvením a konáním. Ta se nejlépe projevuje ve způsobu, jakým se k sobě navzájem chováme s respektem a uznáním ke každému člověku, což povede k začlenění a integraci všech bez ohledu na jejich postavení.

Bohužel se zdá, že nám neustále hrozí pokušení moci, a proto se snadno stáváme církví, kde je postavení důležitější než láskyplné vztahy, které oslavují Krista.

Pokud se naučíme přijímat jeden druhého jako stejně hodnotné, různě obdarované a plně povolané ke službě Pánu, pochopíme, že se navzájem potřebujeme a doplňujeme ve sjednocení pod Kristovým vedením.

Regina Claasová

[Baptist Standard](#)

Regina Claasová

Rev. Regina Claasová je emeritní kazatelka Svazu svobodných evangelikálních sborů (baptistů) v Německu a dlouhá léta působila ve vedení Světového baptistického svazu. Vyjádřené názory jsou názory autorky.

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)